

φάγω εὐάρεστόν τι φαγητόν, λιχνεύομαι ἄνδρ. Κεφαλλ. Θήρ. Κύπρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν. Συκρά Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Χίος κ. ἄ. — Λεξ. Μπριγκ.: Ὡρεῖ τὸ ὀφτόν τῷ ἀναγλείφεται Κύπρ. Τί γλέπεις καὶ ἀναγλείφεις; Χίος. Συνών. ἀναλείχομαι (ιδ. ἀναλείχω), ξερογλείφομαι (ιδ. ξερογλείφω), συναλείφομαι (ιδ. συναλείφω). β) Σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τι Θράκ. Κάμπ. Κεφαλλ. Κρήτ.: Ἀναγλείφεται, ἀμὲρ δὲ θὰ πετύχη Κάμπ. || Φρ. Μὴν ἀναγλείφου! (μὴ παρασκευάζουσαι προσδοκῶν ὅτι θὰ ἐπιτύχη) Κρήτ. 3) Ἀναδίδω ὑγρασίαν Εὐβ. (Κύμ.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἀναγλείφει ὁ τοῖχος Κύμ. Ἀναγλείφει ἡ στάμνα — τὸ κανάτι Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἀζουδιῶ, ἀναδίνω, ἀναζουδιῶ, ἀναλείχω, ἀναξερνῶ.

ἀναγλίτσια ἡ, Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) ἀναγλίτσια Ζάκ. — ΜΜινώτ. Ζαχυθιν. ἀγριοιολούλ. 68.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγλιτσιαζῶ ὑποχωρητικῶς.

Λάσπη ὀλισθηρὰ ἔνθ' ἄν.: Κεῖνη ἡ ψιχάλα ἡ ἀδιάκοπη καὶ σιγανὴ κάνει μὲν ἀναγλίτσια ὅς τοὺς δρόμους ποῦ ναι φόβος τρόμος ΜΜινώτ. ἔνθ' ἄν.

ἀναγλιτσιαζῶ Ζάκ. Ἡπ. Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Λακων.) — Λεξ. Δημητρ. ἀναγλιτσιαζόν Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀναγλιτσιαζῶ Λεξ. Αἰν. Βλαστ. ἀναλ' τσάζον Σκῦρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. γλιτσιαζῶ.

1) Μετβ. καθιστῶ τι γλοιώδες Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σκῦρ. — Λεξ. Αἰν.: Τοῦ σ'χαίνισι τοῦ κρεῖας, ἅμα τ' ἀναγλιτσιαζῶ μὴ τὰ χέρια Αἰτωλ. Καὶ ἀμτβ. καθίσταμαι γλοιώδης, λασπώδης, ὀλισθηρὸς Ζάκ. Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Λακων.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἐβρεξε ἴσα ἴσα ποῦ ἀναγλιτσιασε ὁ τόπος Ζάκ. Ἡ λάσπη ἀναγλιτσιαζει Βούρβουρ. Τὸ χωράφι ἀναγλιτσιαζει, δὲ μπορεῖς νὰ πατήσης Ἀργυραῖδ. Τὰ πιάντα ἅμα δὲν τὰ πλύνης μὲ θερμό, ἀναγλιτσιαζόν ἀπὸ τῆς λίγδα Βούρβουρ. Δὲ βγαίν'ς ἀπ' αὐτὴ τὴ σιγάτα, ἀναγλιτσιαζ'ν οἱ λάσπες Αἰτωλ. Συνών. ἀναγλιτσιαίνω, ἀντίθ. ἀγλιτσιαζῶ. Πβ. ἀναγαλατσιαζῶ. β) Εἶμαι ἀλειμμένος μὲ γλοιώδη οὐσίαν Κεφαλλ. 2) Μεταφ. ἔχω χαρακτῆρα ποταπῶς εὐπροσήγορον ἢ ὑπουλον Λεξ. Δημητρ.

ἀναγλιτσιαίνω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γλιτσιαίνω.

Καθίσταμαι ἐκ τῆς βροχῆς γλοιώδης, ὀλισθηρὸς, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους: Ὁ τόπος ἀναγλιτσιαίνει. Συνών. ἀναγλιτσιαζῶ 1.

ἀναγλίτσιασμα τό, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγλιτσιαζῶ.

Τὸ νὰ γίνῃ τι λασπώδες καὶ ὀλισθηρόν: Ἀπ' τ' ἀναγλίτσιασμα δὲ μπορεῖ νὰ πιρά'ῃς ὅς αὐτόν τοῦ δρόμου.

ἀνάγλυκα ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνάγλυκος.

1) Χαλαρῶς, ἐπὶ τῆς ὑφῆς πλεκτῶν ἀντικειμένων: Πλέκει ἀνάγλυκα. Συνών. ἀγανὰ 1, ἀγανίκα 2, ἀραιά, ἀντίθ. κρουσιτά, σφιχτά. 2) Ἀραιῶς: Σπέρνει ἀνάγλυκα.

ἀναγλυκαίνω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. γλυκαίνω.

Γίνομαι ὑδαρῆς, ἐπὶ ζύμης: Τὸ ζυμᾶρι ἀναγλυκαίνει. Συνών. ἀναγλυκῶνω.

ἀναγλυκίαις ἐπίθ. ἀμαρτ. Οὐδ. ἀνεγλυκίαικο Κυκλ. (Θήρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνάγλυκος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίαις.

Ὁ μὴ ἔχων γεῦσιν εὐχάριστον, ἀηδῆς, ἀνούσιος, ἐπὶ φαγητοῦ: Ἀνεγλυκίαικο φασί. Πβ. ἀγλύκαντος, ἀγλύκιστος, ἀγλύκιστος, ἀγλύκιστος, ἀγλύκος.

ἀνάγλυκος ἐπίθ. Εὐβ. (Ἀλιβέρ. Κάρυστ. κ. ἄ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀνάγλυκος Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιάρ.) ἀνέγλυκος Κάμπ. Σέριφ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. γλυκος.

1) Ὁ ὀλίγον τι γλυκὺς, ὑπόγλυκος Κάμπ.: Ἄσμ.

Κορίτσι ἐτραούνησε ὅς τὴν ἐντολὴν τ' αἶρα κ' ἦτον τ' αἶρ' ἀνέγλυκο κ' ἡ κόρη ὅς τὴ λαλιά της.

Πβ. ἀγλύκος. 2) Ὁ ἔχων πολὺ ὕδωρ, ὑδαρῆς, ἐπὶ ζύμης, ἄρτου κττ. Εὐβ. (Ἀλιβέρ. Κάρυστ. κ. ἄ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Ἀνάγλυκος ἀσβέστης, ἀνάγλυκο ζυμᾶρι ἔνθ' ἄν. Πβ. ἀναγλυκαίνω, ἀναγλυκῶνω, ἔφυλος, νεροῦλλός. Ἀντίθ. πηχτός, σφιχτός. 3) Ὁ ἀραιῶς πλεγμένος ἢ ὑφασμένος Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιάρ.): Πλέξ' του ἀνάγλυκου τοῦ τσουρέπ' ο' Χουλιάρ. Ἡ ὑφάντρα ὑφάν' ἀνάγλυκου τοῦ σκ'τι αὐτόθ. Συνών. ἀγανός 3, ἀνάραιος, ἀρύς, ἀντίθ. κρουσιτός, πυκνός, σφιχτός. 4) Ὁ ἀραιῶς ἐσπαρμένος Σέριφ.

ἀναγλύκωμα τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγλυκῶνω.

Τὸ νὰ γίνῃ τι ὑδαρές, ἐπὶ ζύμης.

ἀναγλυκῶνω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνάγλυκος.

Γίνομαι ὑδαρῆς, ἐπὶ ζύμης: Τὸ ζυμᾶρι ἀναγλυκῶνει. Συνών. ἀναγλυκαίνω.

ἀνάγναντα ἐπίρρ. Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀναγναντῖς Λευκ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ἐπιρρ. ἀγναντῖα κατὰ μεταπλασμόν, παρ' ὃ καὶ ἀγναντῖς. Ἡ λ. ὑπὸ τύπ. ἀνάγναντις ἐν Πεντατεύχ. (ἐκδ. Hesseling) Γένεσ. 2,18 καὶ Ἐξοδ. 28,25.

Ἀπέναντι, ἀντικρὺ ἔνθ' ἄν.: Νὰ μὲ βλέπῃ ἀναγναντῖς Λευκ. || Ἄσμ.

Θάλασσα, ποῦ ὅσαι ἀνάγναντα καὶ ξέρεις τὸν καημό μου, γλήγορα φέρε μού τονε τὸν ἀγαπητικό μου

Ἀργυραῖδ.

Τὸ ποιὸς μὲ καταράστηκεν ἀνάγναντα ὅς τὸν ἥλιο; Λεξ. Δημητρ.

ἀναγναντεύω Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνὰ καὶ τοῦ ρ. ἀγναντεύω.

Ἀντικρὺζων παρατηρῶ. Συνών. ἀγναντεύω.

ἀναγνεῖα ἡ, Τσακων. ἀναγεγνεία Τσακων.

Τὸ μεταγν. οὐς. ἀναγνεῖα.

1) Ἀκαθαροσία. 2) Αἰσχύνῃ.

ἀναγνώθω σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. κ. ἄ.) ἀναγνώθου βόρ. ιδιῶμ. ἀνεγνώθω Κάμπ. Κίμωλ. ἀναγνώθω Ἡπ. Καπλ. Κύπρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν.) κ. ἄ. ἀναγνώθου Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ. ἄ.) ἀνεγνώθω Χίος ἀνεγνώθω Κῶς Σύμ. ἀνεγνώθου Κυδων. Λέσβ. Μακεδ. Σάμ. ἀναγνώσκω Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἄναγνώθω πολλαχ. ἄναγνώθω Θράκ. Μεγίστ. ἄνεγνώθω Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Νίσυρ. Τήλ. ἄνεγνώθω Ρόδ.

Τὸ μεσν. ἀναγνώθω, ὃ ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀναγινώσκω. Ὁ τύπ. ἀναγνώθω καὶ παρὰ Σομ., ὃ δὲ ἀναγνώθω καὶ παρὰ Μαχαιρ. (ἐκδ. R. Dawkins) 1,300 «οἱ ποιοὶ πρα-

μαυτᾶδες ἀναγνώνοντα τὲς γραφεῖς... ἐγράψαν του μετ' ἐγγάλην ταπεινῶσιν».

Ἀναγινώσκω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.): Ἀναγνώθω τὸ γράμμα πολλαχ. Αὐτὸς ὅλο μ' ἀναγνώθει (διαρκῶς ἀναγινώσκει τὰ ὑπ' ἐμοῦ γραφέντα ἢ ὑπαγορευθέντα) Κίμ. || Φρ. Γάδαρι, γαδάρον ὑγιέ, γράβγεις τσι ἀνιγνώνεις, πόσοι ἄστρα ἔχ' ἢ -ῶ-οὐρανός; (σκωπτικῶς πρὸς μελετηρὸν) Κυθρ. Ἀπὸ τὸ γράμμαν κ' ἀναγνώσκειται (κ' ἀνα... ἐκ τοῦ κ' ἀνα...) Τραπ. || Παροιμ.

Ἄ δὲν ξέρης ν' ἀναγνώθης, μὴν ἀνοίγης τὰ κιτάπια (ἐπὶ τῶν ἀναξίων τῶν ἐπιχειροῦντων μεγάλας ἐπιχειρήσεις) Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ἄν θὰ σοῦ στείλω τὴ γραφὴ καὶ σὰν θὰ τὴ ν'εγνώσης

Τὴ μαῦρο του ὀνάτισε, τὸ γράμμα ἀνεγνώθει Κάρπ.

Μηδὲ παππᾶς τὸ ν'έγνων-νε μηδὲ διάκως τὸ διάλυε Ρόδ.

Νὰ φέλνῃ, νὰ καλιναρχῇ, νὰ γράφῃ, ν' ἀναγνώνῃ Μάν.

Ἀπὸ κἀνεις κ' ἐνέγνωσεν, κἀνεις κ' ἐξέρει ντὸ λέγει, ἔναν παιδίν, καλὸν παιδίν, ἔρχεται κι ἀναγνώθει

Τραπ. Συνών. διαβάζω. 2) Ἀνακινῶ Πελοπν. (Βούρ-βουρ.): Πρῶτα τοῖς ἀναγνώνει τοῖς δουλειῖς καὶ στερ'νὰ δὲ μιλάει

ἀναγνωρίζω λόγ. κοιν. ἀνεγνώριζω Ἄνδρ. Νάξ. (Βόθρ.) Ρόδ.

Τὸ ἀρχ. ἀναγνώριζω.

1) Γνωρίζω ἐκ νέου τινὰ ἢ τι καὶ πρότερον γνωστὸν λόγ. κοιν.: Τὸν ἀνεγνώρισα ἀπὸ τὴν περπατησιά του - τὴ φωνή του κττ. Ἐπάχυνε καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται λόγ. κοιν. || Ἄσμ.

Τώρα ποῦ τὴν ν'εσιόρισα, | τώρα τὴν ἀνεγνώρισα Ρόδ. 2) Ἀποδέχομαι, ὁμολογῶ λόγ. κοιν.: Ἀνεγνώρισε τὸ λάθος του - τὸ χρέος του - τὴν ὑπογραφὴν του κττ. Δὲν τὸν ἀναγνωρίζει ὡς συγγενὴ του. 3) Μετοχ. ἀναγνωρισμένος = λίαν γνωστὸς λόγ. κοιν.: Ἀναγνωρισμένο κατάστημα.

ἀναγνώρισι ἢ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. ἀναγνώρισις.

1) Ὁμολογία, ἐπιβεβαίωσις: Ἀναγνώρισι τῆς εὐεργεσίας. 2) Ὡς στρατιωτικὸς ὄρος, ἐξερεῦνησις ἐχθρικῆς περιοχῆς: «Ἐστάλη τὸ ἵππικὸ γιὰ ἀναγνώρισι». Πέταξε ἓνα ἀεροπλάνο νὰ κάμῃ ἀναγνώρισι.

ἀνάγνωσι ἢ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. ἀνάγνωσις.

Ἀνάγνωσις ἔνθ' ἀν.: Ξέρει ἀνάγνωσι καὶ γραφὴ. Κάνει καλὴ ἀνάγνωσι. Συνών. ἀναγνώσιμον, ἀνάγνωσμα, διάβασμα.

ἀναγνώσιμον τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγνώθω.

Ἀνάγνωσις: Ἐμορφον ἔν' τῇ παιδί' τ' ἀναγνώσιμον. Συνών. ἀνάγνωσι, ἀνάγνωσμα, διάβασμα.

ἀνάγνωσμα τό, λόγ. σύνηθ. ἀνάγνωσμαν Λυκ. (Λι-βύσσ.) ἀνέγνωμα Α.Ρουμ. (Καρ.)

Τὸ μεταγν. οὐς. ἀνάγνωσμα.

1) Πᾶν ὅ,τι ἀναγινώσκειται, τὸ ἀναγινωσκόμενον ἔνθ' ἀν.: Εἶναι εὐχάριστον ἀνάγνωσμα τὸ δεῖνα βιβλίον. || Φρ. Προφητειῶν τὸ ἀνάγνωσμα (ἐπὶ μακρῶν καὶ ἀνοήτων λόγων. Ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φρ. «παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα», «προφητείας δεῖνα τὸ ἀνάγνωσμα» κττ., ὧν παροιμιῶν καὶ προφητειῶν ἢ ἀνάγνωσις πολλάκις διαρκεῖ πολὺ) πολλαχ. Ἀνοησίας ἢ φλυαρίας τὸ ἀνάγνωσμα (συνών. τῇ προηγου-

μένη) Ἡπ. Θράκ. Κρήτ. Μακεδ. Ἄλλης Κυριακῆς ἀνάγνωσμα (ἐπὶ πράγματος ἄλλοκότου) Θήρ. Κρήτ. || Ἄσμ.

Καὶ κάθονταν κι ἀνέγνωσε χαρτὶ καὶ καλαμάρι
κι ἀπ' τὸ πολὺν τ' ἀνέγνωμα κι ἀπ' τὸ πολὺν τὸ γράμμα
ἐσείστηκαν τὰ χέρια του κ' ἔπεσεν ἡ μελάνη

Καρ. 2) Διήγησις ἐφημερίδων μυθιστορηματικὴ προξε-
νοῦσα ἐντύπωσιν λόγ. σύνηθ. || Φρ. Ἀνάγνωσμα ἔγινε ἡ
ὑπόθεσι τοῦ δεῖνα. Τὸν ἔκαμαν ἀνάγνωσμα (τὸν ἐξέθεσαν
διὰ τῶν ἐφημερίδων).

ἀναγνωσμάτιο τό, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀνάγνωσμα.

Εἰς τὴν σχολικὴν γλῶσσαν, βιβλίον περιέχον ἀναγνώ-
σματα διὰ τοὺς μαθητάς. Συνών. ἀναγνωστικό.

ἀναγνωστάκι τό, Κρήτ. — Α' Ἐφταλ. Μαζώχτρ. 216.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. ἀναγνώστης.

Ὁ μικρὸς ἀναγνώστης τῆς ἐκκλησίας ἔνθ' ἀν.: Ἐγέμισε
ἀδ' χωριὸ ἀναγνωστάκι Κρήτ. Συνών. ἀναγνωστικό-
πουλλο. Καὶ ὡς ἐπών. Ἀναγνωστάκις πολλαχ.

ἀναγνωστεύω Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Μέσ. ἀναγνωστεύο-
μαι Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. ἀναγνώστης.

1) Γίνομαι ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσ. (Ἄλμυρ.)

2) Διδάσκομαι τὰ στοιχειώδη γράμματα, ἀνάγνωσιν
καὶ γραφὴν Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Πελοπν. (Τριφυλ.): Ἀναγνώ-
στεψε τὸ παιδί τοῦ δεῖνα Ἄλμυρ. Ἐχω δὴτὸ παιδιὰ ἀναγνω-
στεμένα Τριφυλ.

ἀναγνωστήρι τό, Λεξ. Δεῖκ ἀναγνωστήρ' Θράκ.
(Αἰν.) Σκοπ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐς. ἀναγνωστήριον. Πβ. Ἡσύχιον,
«ἀναγνωστήριον ἀναλόγιον».

Ὁκρίβας ἐκκλησιαστικὸς ξύλινος, στενὸς καὶ πολυγ-
ωνικὸς ἢ στρογγυλὸς ἢ ἄλλου σχήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου
ἀπόκεινται τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ψαλτῶν ἱερὰ βιβλία.
Συνών. ἀναλογεῖο, ἀναλόγι.

ἀναγνώστης ὁ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.
κ. ἁ.) ἀνεγνώστης Θήρ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Α.Κρήτ. Σῦρ.
Χίος ἀνεγνώστ' Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀναγνώστη
Τσακων.

Τὸ μεταγν. οὐς. ἀναγνώστης.

1) Ὁ ἀναγινώσκων τι λόγ. σύνηθ.: Οἱ ἀναγνώσται τῶν
ἐφημερίδων. 2) Παιδίον δι' ἰδίας ἀκολουθίας χειροθε-
τούμενον ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ἡγουμένου ἐν ναῷ
μοναστηρίου διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν ἀπόστολον καὶ βοηθῇ
τὸν ἱερέα καὶ ψάλτην. Τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀναγνώστου εἶναι
τὸ κατώτατον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, διὰ τοῦ ὁποίου
διέρχεται ὁ μέλλων νὰ χειροθετηθῇ ὑποδιάκονος καὶ
ἔπειτα νὰ χειροτονηθῇ διάκονος προαγόμενος οὕτω εἰς
τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ. κ. ἁ.) Τσακων.: Ἐγὼ τὸ παιδί μου θὰ τὸ κάμω
ἀναγνώστη. Σήμερα ὁ δεσπότης χειροτόνησε τὸν γιὸ τοῦ δεῖνα
ἀναγνώστη κοιν. || Φρ. Ἀναγνώστης εἶναι καὶ γράμματα δὲν
ξέρει! Ἡπ. || Ἄσμ.

Γραμματικὸς κι λειτουργὸς κι ψάλτης κι ἀναγνώστης
Μακεδ.

Νυφούλλα, δὲ μᾶς ντρέπεσαι, δὲ μᾶς παραφοβᾶσαι,

ποῦ ἔχεις πεθερὸ παπᾶ κι ἀδράδερφ' ἀναγνώστη;

Πελοπν. (Τρίπ.) Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. πολλαχ. β) Νέος
ὑπὸ δοκιμασίαν διὰ τὸ μοναχικὸν στάδιον ἀνέκων εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν μοναχοῦ, ὑποτακτικὸς Θήρ. Συνών. καλογε-
ράκι, καλογεροπαίδι. 3) Ὁ γινώσκων τὰ στοιχειώδη

